

Iš užsklandos „Egipto eskizai“

Prisiminimai

Svajoju apie smėlio rūką,
Kuris dėliojasi į pūgą,
Apie stiklinį buteliuką,-
Jis puošia mažą kambariuką...
Jame supiltas paveikslukas
Iš nudažytų smilčių sukas:
Raudonų kopų atšvaite
Kupranugaris ėjime
Juoduoja nugarą išrietęs;
Dangus savu mėliu prislėgęs,
Peslys plačiai sparnus išplėtęs -
Skubina saulę nakčiai slėptis.
Asmenvardis čia įmaišytas -
Maždaug vaizdelis jau ir visas;
Sukioki sau ranka ant stalo -
Žiūrėk abi puses miražo:
Kupranugariai vienas kitą
Keis persekidami kas rytą.

Svajoju apie smėlio rūką,
Apie erdvinį atviruką,
Kurį pirkau kadais jaunystėj
Kairo turguj ubagystėj:
Žiedeliai nuotoliais skirtingais,
Drugeliai skraido „labirintais“,
Sparneliai kaip gyvi plasnoja -
Kraujagysles atpalaiduoja.
Kitam jau piramidės stūkso;
Kuri toliau, kuri virš mūsų,
Tarp jų arabas basas eina -
Jos susiglaudžia, tarpas dingsta,
Žmogus į nebūtį nugrimzta.
Pasukinėji rankoj vaizdą-
Parodys jie net Kristaus žaizdą.
Japonai jiems kadais talkino -
Mirksinčias gražuoles spausdino.
Dabar tas rinkinys pilnėja,
Raudona jūra prisidėjo;-
Žuvytės keičia viena kitą-
Už dolerį. išsimainyta.

Į vandenį anksti įbridęs
Išvydau aštuonkojo žnyplės;
Krabas savam delne netilptų -
Tik aštrūs pojūčiai sukiltų.
Tai prieš saulėtekį nutiko;
Sakytum jog kažkas sutriko:
Atskriejusi žalia banga,
Nuplovė krantą palengva.
Nuotraukoj tai nepavaizduota,
Atmintyje tik sudėliota.
Koralų rifų briaunomis
Žmogus virš vandens bestovįs;
Tarytum skrietų bangomis;
Jei sekti Grino akimis.

Visi jau laukia Ramadano,
Greitai nesės prie valgių stalo,
Žibintų šviesoje apšviesti
Žmonių veidai suspindi fiesta.
Artėjant prie grakščios mečetės-
Mirgėjimai žaidimą seka:
Pagrindas - aikštės plokštuma,-
Ilga plona ta kolona,
Papuosta lygiašonėm juostom...
Taip minareto palengva
Nusistebėjimu paruoštu
Lieki kaip dulkė paprasta,
Kurią junti ant savo skruosto.

Svajoju apie keptą naktį -
Kūnas įstrigęs kaip į dagtį;
Kur ta stulpelyje riba ?
Dažyta raudona spalva !
Aukštumoje į veidą šelsta
Vėjo jėga - keistai pamėlstu -
Rodosi lyg ir atgaivina,
Tačiau nesvietiškai džiovinama.
O kai užovėjoj lindėjau,
Nuo saulės vos neišprotėjau...
Troškino gomurį tikra
Karščio bobutė- Dievas Ra.

Svajoju apie tai kas buvo,-
Nesurašysi į storumą!
Atsiminimui paruošta
Prie stalo kviečia arbata.
Tarp kitko, ji yra geltona,
Vis primena kelionių foną !

2010-04-02